



FCI Standard nr 213 / 18. 11. 2002 / GB

HANNOVERI VEREKOER
(Hannoverscher Schweisshund)



TÕLGE: C. Seidler, täiendanud E. Peper.

PÄRITOLUMAA: Saksamaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 09. 06. 1999.

KASUTUS:

Hagijas, vigastatud jahisaagi leidmiseks kasutatav verejäljekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6:	Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.
Alarühm 2:	Verejäljekoerad. Töökatssetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Hannoveri verekoerad (*Hannoverscher Schweisshund*) pärinevad peaaegu muutumatult varasest keskajast tuntud rihma otsas töötavatest juhtkoertest (*Liam Hounds*). Need linnukoerte (*bracke*) tõugruppi kuuluvad juhtkoerad olid juba germaani rahvaste hõimuõiguste kehtimise ajal (umbes 500 aastat eKr) erilises staatuses.

Seoses tulirelvade kasutuselevõtuga suurulukite jahtimise meetodid muutusid. Vajati koeri haavatud metsloomade otsimiseks. Juhtkoertel olid selleks kõige paremad eeldused ja nii said neist juhtverekoerad (*Liam-Scenthounds*). Eelkõige Hannoveri kuningriigis asuval Hannoveri jahialal aretati seda koeratõugu edasi ja tema pidamiseks töötati välja kindlad meetodid.

1894. aastast alates tegeleb selle koeratõu aretamisega aretusühing „Verein Hirschmann e.V.“ ning siit pärineb ka tõu nimetus „hannoveri verekoer“. Sellest ajast peale aretatakse neid koeri rangete, nende võimeid arendavate reeglite järgi edasi ning neid peetakse eranditult ainult suurulukite jahipiirkondades kui spetsiaalseid koeri, keda kasutatakse haavatud kabjaliste suurulukite otsimiseks.

FCI Standard nr 213/18. 11. 2002
EESTI KENNELLIIT

ÜLDMULJE:

Hannoveri verekoer (*Hannoverscher Schweisshund*) on väga efektiivne jahikoer. Ta on keskmise suurusega, heade proportsioonidega ning jõuline. Hea asetusega ning tugevate lihastega esi- ja tagajäsemed võimaldavad tal kaua ja väsimatult töötada. Liiga pikad jalad ja liiga tugeva ehitusega esijäsemed takistavad nina maapinna lähedal töötamist ja ei ole sellele tõule omased. Lai ning sügav rinnakorv jätab kopsudele palju ruumi ja võimaldab pikka ja suurt vastupidavust nõudvat jahipidamist. Kergelt voldiline otsmik ja selged tumedad silmad annavad hannoveri verekoerale talle omase tõsise näoilme. Tõule on tüüpiline karvkatte punane põhivärvus, mis võib varieeruda heledast kollakaspruunist (*fawn*) kuni tumeda *brindle* toonini, mis mõjub peaaegu mustana.

TÄHTSAD PROPORSIOONID:

- A. Kere pikkuse ja turja kõrguse suhe: 1,4/1.
- B. Rinna sügavuse ja turja kõrguse suhe: 0,5/1.
- C. Koonuselja pikkuse ja pea pikkuse suhe: 0,5/1.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Rahuliku ja kindlameelse iseloomuga koer. Omaniku suhtes tundlik, võõrastega suheldes valiv ning arukas. Ta on suure keskendumisvõimega verejälje otsimisel ning tal on jahikoerale omane hea kontakt teda juhtiva jahimehega.

PEA:

Otsmik kergelt voldiline.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Lai, tahapoole laienev, madala kumerusega. Kuklakühm on vaevumärgatav. Külgvaates on kulmukaared selgelt väljendunud.

Üleminek laubalt koonule: Enamasti hästi väljendunud. Isastel rohkem kui emastel.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Lai, enamasti must, harva tumepruun. Suur ja lai. Hästi avatud ninasõõrmetega. Koonuselg on kergelt kaarduv või peaaegu sirge. Isastel on kumerus suurem. Otsmiku suunas läheb järk-järgult kitsamaks.

Koon: Tugev, sügav ja lai. Hästi arenenud (umbes 50% pea pikkusest). Tugevad lõualuud.

Mokad: Laiad ja ripuvad, hästi kumerdunud.

Lõuad/hambad: Lõuad on normaalselt arenenud, väga tugevad ning sirged, tagades hammastele piisavalt palju ruumi. 42 hammast. Käär- või tanghambumus.

Põsed: Hästi lihaselised ning väga tugevad.

Silmad: Ei ole pungis ega liiga sügava asetusega. Liibuvate laugudega ning tumepruuni iiriseaga. Silmalaud ei ole sisse- ega väljapoole pööratud (entroopion, ekstroopion).

Kõrvad: Keskmise pikkusega. Kõrge asetusega ja laiad. Pehmed, liibuvad vastu põski, ei ole keerdus. Otsast tõmbid ja ümarad.

KAEL:

Pikk ja tugev, rinna suunas läheb sujuvalt jämedamaks. Nahk kaelal on paks ja lõtv, lubatud on väike kaelavolt.

KERE:

Ülajoon: Pikk, sageli pisut liiga tugev.

Turi: Normaalselt tõusva joonega. Kaelatüvi on tugev.

Selg: Tugev.

Nimme: Lai ja painduv, kerge kumerusega.

Laudjas: Lai ja pikk, saba suunas kergelt langeva joonega.

Rind: Sügav ja mahukas, pigem sügav kui lai.

Alajoon ja kõht: Sujuvalt tõusev alajoon, kergelt üles tõmmatud kõht.

SABA:

Kõrge asetusega, pikk ning kergelt kaarduv. Sabatüvi on tugev, otsa suunas läheb saba peenemaks.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Üldmulje: Külgvaates sirged ning asetsevad vertikaalselt kere all. Eestvaates sirged ning sageli lähestikku asetsevad. Kerega heas proportsioonis.

Õlad: Abaluud on lamedad ning asetsevad kere lähedal. Tugevate lihastega ning hästi tahapoole suunatud.

Õlavarred: Pikad.

Küünarnukid: Asetsevad suunaga tahapoole, hoitakse kere lähedal.

Küünarvarred: Sirged ja tugevate lihastega.

Randmeliigesed: Laiad ja peaaegu sirged.

Kämlad: Ei tohi olla liiga järsu joonega.

Esikäpad: Tugevad, ümarad, hästi kaardunud ning lähestikku asetsevate varvastega. Suurte ja tugevate padjanditega, tugevate küüntega.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Külgvaates sirged, asetsevad kere all või pisut tagapool. Hea nurgistusega. Tagantvaates sirged. Keskmise suurusega koera kohta, kes on pigem pikk kui kõrge, on jäsemed kerega heas proportsioonis.

Vaagen: Lai ja mahukas.

Reied: Tugeva lihastikuga.

Põlveliigesed: Nurk on suurem kui 120°.

Sääred: Sirged ja lihaselised.

Kannaliigesed: Laiad ja tugevad.

Kannaliigesed: Maapinna suhtes peaaegu risti asetsevad.

Tagakäpad: Ümarad. Lähestikku asetsevate varvastega.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Valdab kõiki liikumisviise. Liikumine on jõuline, vetruv ning galopp on maadhaarav. Töötades on eelistatud liikumisviisiks kõnd või galopp.

NAHK:

Paks ning lõtv. Pea peal ning mõnikord ka kaelal moodustab volte. Tüüpiline on voldiline otsmik.

KARVKATE

KARV: Lühike, paks, kare või karm. Reite tagakülgedel võib olla pisut pikem ja karmim. Karvkate sabal on tihe ja karm. Saba allosas on pisut pikem ja karmim.

VÄRV: Heledast kuni tumeda hirvepunaseni. Rohkem või vähem tugevate vöotidega, maskiga või ilma. Väiksed valged laigud rinnal on lubatud.

SUURUS JA KAAL:**Turja kõrgus:**

Isased koerad: 50-55 cm.

Emased koerad: 48-53 cm.

Kaal:

Isased koerad: 30-40 kg.

Emased koerad: 25-35 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

- Ruudukujuline kehaehitus.
- Peen luustik.
- Vigane suu. Esimese eespurihamba (PM1) või teiste hammaste puudumine. Üle- või alahambumus.
- Entroopium, ekstroopium.
- Keerdus või väikesed kõrvad.
- Liiga tugeva struktuuriga tagajäsemed.
- Nõgus või kumer selg.
- Tünnikujuline rinnakorv.
- Liiga rõngas või peenike saba.
- Järsu kaldega või lõdvad õlad.
- Tugev kooskandsus või kõverjalgsus.
- Harali varvastega käpad. Jänesekäpad.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- Kui eelpool mainitud vead ilmnevad väga tugevalt või väga sageli, muutuvad need diskvalifitseerivateks vigadeks.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI Standard nr 213/18. 11. 2002
EESTI KENNELLIIT